

ротом; колупатися у зубах; метушитися; розчісуватися у присутності інших; накладати макіяж у присутності інших (фарбувати губи, пудрити носа); згинати та розгинати скріпки для паперу; відкривати та закривати ручку; жувати гумку; тиснутися навколо будь-кого (займати чужий персональний простір).

Рекомендації (пропозиції). Жестам завжди притаманна, по-перше, варіативність, що зумовлена індивідуальними особливостями людини та, по-друге, багатофункціональність.

Література

1. Барна Н.В., Уланова С.І. Істетика іміджмейкінгу: монографія; Відкритий міжнар. ун-т розв. людини «Україна». – К., 2010. – 200 с.
2. Болтівець С.І. Педагогічна психогігієна: теорія та методика: Монографія. – К.: Редакція Бюлетеня ВАК України. – 2000. – 302 с.
3. Васянович Г.П. Педагогічна етика: Навчально-методичний посібник. – Львів, «Норма», – 2005. – 344 с.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ЗВО

Сальникова Світлана, Пуздімів Микола

*Вінницький торговельно-економічний інститут ДТЕУ
Кафедра фізичного виховання та спорту
kfvs@vtei.edu.ua*

Постановка проблеми. Спортивні ігри, або ігрові види спорту, - це ігри, пов'язані зі спортом, що базуються на змаганні.

Основна відмінність спортивних ігор від інших видів спорту полягає в особливостях змагальної діяльності - це протиборство, тобто обов'язкова наявність суперника, і визначення результату за кількістю досягнень умовно поставленої цілі.

Змагальна діяльність в спортивних іграх відрізняється значною складністю і варіативністю, а основним її змістом є перемога в змаганнях, яка досягається шляхом перемоги в окремих зустрічах (іграх) за допомогою боротьби за умовно поставлену мету (голи, очки та ін.).

Обговорення. Ефективність змагальної діяльності в спортивних іграх визначається цілою низкою чинників, наприклад технічним арсеналом (кількістю освоєних технічних прийомів) гравців, тактичної підготовленістю, умінням застосовувати освоєні технічні та тактичні дії в змагальних умовах, комплектуванням команди (взаємодії між гравцями), рівнем розвитку морально-вольових якостей, фізичною підготовленістю, досвідом змагальної

діяльності, ефективністю управління командою, дотриманням оптимальних умов підтримки працездатності.

Рекомендації. Структуру змагальної діяльності в спортивних іграх деякі науковці пропонують представляти у вигляді багаторівневої системи, в якій кожен з дев'яти рівнів включає в себе попередні [1].

Перший, найширший рівень - системно-цілісне протистояння двох команд. [3].

Другий компонент включає командні тактичні дії. [3].

Третій рівень - це групові тактичні дії.

Четвертий рівень - індивідуальні тактичні дії [2].

Наступний - п'ятий - рівень складають ігрові прийоми - техніка [2].

Шостий компонент включає в себе фізичні здібності гравців [3].

Сьомий компонент складають психічні та психологічні властивості спортсменів, їх особистісні якості. [2].

Восьмий і дев'ятий компоненти – функціональні можливості і морфологічні ознаки організму спортсменів. [2].

Література

1. Volodymyr Gamali, Vladimir Potop, Bondar Anna, Svitlana Salnykova, Oksana Shynkaruk, Olena Shevchuk, Alina Ulan. Improvement of the motor structure of the paddle technique of qualified female athletes in rowing Journal of Physical Education and Sport ® (JPES), Vol.20 (4), Art 263 pp. 1944. – 1949, 2020 online ISSN: 2247 - 806X, p-ISSN: 2247 – 8051, ISSN - L = 2247 - 8051 © JPES

2. Костюкевич Віктор, Сальникова Світлана, Сулима Алла. Перспективи застосування інтервального гіпоксичного тренування в підготовці юних спортсменів різних спеціалізацій Фізична культура, спорт та здоров'я нації. Житомир, 2019,8 (27):148-154

3. Сальникова С.В. Удосконалення фізичного стану студентів шляхом застосування інноваційних технологій фізичного виховання. Соціально-політичні, економічні та гуманітарні виміри європейської інтеграції України: Збірник наукових праць IV Міжнародної науково-практичної конференції. Вінниця: Видавничо-редакційний відділ ВТЕІ КНТЕУ, 2016. С. 408-413.